

jeg, man vil erkende, at de ikke har været oppe paa Topprisen; jeg ved for øvrigt, at der er andre, der har købt Kul til højere Priser end Statsbanerne.

Jeg vil gerne her ogsaa nævne en anden Udtalelse fra en sagkyndig i dette Forhold, nemlig Formanden for Statens Kulfordelingsudvalg. Han siger i et Interview i „Nationaltidende“ Lørdag den 5. Juni — altsaa et Par Dage, før Kulfordelingsudvalget sender sin Skrivelse til Indenrigsministeriet — blandt andet følgende: Saaledes som Situationen stiller sig lige i Øjeblikket, saa er der neppe nogen anden Udvej at følge, end at de store Kulforbrugere slutter sig sammen og gør Forsøg paa at hente de størst mulige Kvanta amerikanske Kul hjem. Saa spørges der: Men der har jo ogsaa rejst sig Vanskeligheder med de amerikanske Kul? og han svarer: Ja, men man ved i Øjeblikket ikke, hvor meget disse Vanskeligheder betyder; skal der være Mulighed for at faa Kul fra Amerika i et saadant Omfang, at det kan hjælpe paa vor vanskelige Situation, er den bedste Maade, det kan ske paa, sikkert ved, at der sluttet store Kontrakter, der løber for en Tid, og det kan jo kun gøres af Organisationer, der repræsenterer store Forbrugere i Industrien, Statsbanerne, Privatbanerne o. l. Dernæst spørger man Kulfordelingsudvalgets Formand om Priserne paa de amerikanske Kul den 5. Juni, og han siger da: „Ja, hvad er overkommelige Priser? De amerikanske Kul staar i Øjeblikket i ca. 230 Kr. pr. Ton, og de engelske er næsten lige saa dyre.“ Nu maa jeg maaske gøre opmærksom paa, at Dollarkursen var paa det daværende Tidspunkt knap 600; naar man vil udregne Prisen 230 Kr. i Dollars, vil det altsaa sige godt 38 Dollars pr. Ton. Det, sagde han, var den Gang Prisen paa de amerikanske Kul. Statsbanerne har ikke købt Kul til over 34 Dollars pr. Ton.

Men det var ikke Kulfordelingsudvalget alene, der opfordrede til at gøre store Indkøb. Da denne Skrivelse var kommet fra Kulfordelingsudvalget til Indenrigsministeriet og derefter var tilgaaet de forskellige Institutioner, blandt andet ogsaa Statsbanerne, var den første, der satte sig Bevægelse i Retning af Fællesindkøb af Kul, Generaldirektøren for de danske Statsbaner. Skrivelsen afgik fra Indenrigsministeriet den 14. Juni, og allerede den 18. Juni afholdtes der paa Generaldirektørens Kontor og paa hans Initiativ et Møde af disse Institutioner. Der var mødt en Repræsentant for Statens Kulfordelingsudvalg, Sekretæren Hr. Cock-Clausen, og en

Repræsentant for Fragtnævnet; derimod var der ikke mødt nogen Repræsentant for Københavns Kommune eller for Kommunernes Fællesindkøb. Det var et indledende Møde til foreløbig Drøftelse af Forholdene; det blev der bestemt, at der skulde afholdes et senere Møde af disse Institutioner, og det er dette senere Møde, som det ærede Medlem Hr. Rode omtalte, det, der blev afholdt den 30. Juni. Men jeg vil dog gøre opmærksom paa, at Initiativet til Fællesindkøb er taget af Statsbanerne, og allerede paa dette forberedende Møde meddelte man fra Statsbanernes Side, at der var blevet købt betydelige Kvanta; og ved Mødet den 30. Juni, hvor Udvalget til Indkøb af amerikanske Kul blev dannet, og hvor der var mødt som Repræsentanter for Statsbanerne Afdelingslederne Helper og Floor, blev der ogsaa nævnt fra de to Herrers Side, at Statsbanerne havde indkøbt store Kvanta af Kul. Jeg har forhandlet med dem om disse Forhold og har spurgt dem, om de paa dette Møde direkte har opgivet, hvor store Kvanta der var købt af Statsbanerne. De sagde hertil, at de kunde ikke huske, om de havde nævnt de nøjagtige Tal, men de havde meddelt, at der var købt store Kvanta — dette bekræftes for øvrigt ved det førnævnte Interview med Kommunaldirektør Westergaard, hvor denne siger: Statsbanernes Repræsentant oplyste, at der var store Køb i Ordre, uden dog nærmere at gøre Rede for disse Købs Størrelse. Men det er meddelt mig af de to Afdelingschefer, at man til at begynde med paa Mødet rettede Bebrejdelser mod Statsbanerne, fordi man mente, de havde købt for dyrt; dette foranledigede Statsbanernes Repræsentanter til at oplyse Priserne paa de forskellige Kvanta, man havde købt, og efter at de havde meddelt disse Priser, lød der ikke et kritisk Ord over dem fra nogen Side indenfor Udvalget.

Men saa er der fremsat endnu en Bebrejdelse mod Statsbanernes Optræden paa dette Møde; den er fremsat i den Artikel i Dagbladet „Børsen“, som jeg før har omtalt, og hvor der findes saa mange misvisende Oplysninger. Det hedder der blandt andet: Statsbanernes Repræsentant gjorde dog Forbehold overfor Tanken om Fællesindkøb, fordi Statsbanerne ved en Koncentration af Indkøbet vilde løbe den Risiko at miste noget af den Frihed, de hidtil havde haft til at forsyne sig med Kul for et længere Tidsrum end andre Institutioner. Dette er Sandhed med Modifikation. Statsbanerne erklærede sig nemlig villige til at gaa med til Fællesindkøb,